

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 655 יום ה' 14 במרץ 2013

השבוע בגיליון

מנהל רשות המסים: רו"ח ועו"ד משה אשר // הצעת חוק: חישוב מס נפרד לבני זוג העובדים יחד

עדכונים מהשטח

פטור מדיווח על הכנסות מהשכרת דירות – האמנם ?

מאמר

פסיקה

מ"ה – מיסוי רווחי לווה כתוצאה מייסוף מטבע //

שבח – בקשה לפטור ממס שבח לצורכי העמותה //

מע"מ – חיוב מנהל חשבונות בגין הוצאת חשבונות פיקטיביות //

"הכל זהב" אך לא הביקורות // פקיד שומה חולון למען העיוורים // פרשת "עבודה בעיניים" במגזר הרוסי // "אשנב לפרקטיקה" בלשכת רוה"ח

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

מנהל רשות המסים (הכנס): רו"ח ועו"ד משה אשר

עוד הוסיף ואמר, כי בכוונתו להתמודד עם "יצירתיות מוגזמת מצד מייצגים", אשר פרשנותם היצירתית מביאה לתוצאות מס קיצוניות, שלא אליהן כיוון המחוקק.

◆ **אנו מאחלים לרו"ח ועו"ד משה אשר, הצלחה רבה בתפקידו החדש, אשר טומן בחובו אתגרים לא פשוטים. כמו כן אנו מאחלים למר דורון ארבל תודה על תקופת פועלו ועשייתו כמנהל הרשות.**

◆ ביום 13.3.13 [התקיים במשרד האוצר טקס לרגל חילופי מנהל רשות המסים](#), הטקס התקיים במעמד שר האוצר, ד"ר יובל שטייניץ ורבים אחרים ובמהלכו הוכרז רשמית על החלפת מנהל רשות המסים היוצא, מר דורון ארבל, במנהל הנכנס, רו"ח ועו"ד משה אשר.

◆ רו"ח ועו"ד אשר, הציג את עיקרי יעדיו כמנהל הרשות, בין השאר, אמר כי בכוונתו להגביר את האכיפה והמאבק בהון השחור והפשעה החמורה.

הצעת חוק: חישוב מס נפרד לבני זוג העובדים יחד

תחתייה הוראה לפיה חישוב נפרד יתאפשר גם לגבי בני זוג שמקור הכנסתם משותף. מוצע לקבוע חריג לפיו אם פקיד השומה נוכח, כי נמסרו לו פרטים שגויים או משכורות בני הזוג ניתנו שלא בהתאם לעבודתם והכל בכוונה להתחמק מתשלום מס, תימנע מבני הזוג האפשרות לחישוב מס נפרד.

◆ בנוסף, מוצע להגדיל את הסכום הקבוע בסעיף 66(ה) ולאפשר חישוב נפרד לבני זוג עד לסכום הקבוע בסעיף 121(ב)(1)(ג) לפקודה, שהינו מדרגת המס השלישית שחלה על הכנסתם של יחידים. כן מוצע להוריד מהסעיף את התנאי ולפיו חישוב נפרד יתאפשר רק במקרה בו מקום העיסוק של בני הזוג הוא בדירת המגורים שלהם.

◆ לבסוף, מוצע לקבוע הוראת שעה שתחול **רטוראקטיבית** על התקופה שקדמה לפסיקתו של ביהמ"ש העליון (1.2.12), בה המצב המשפטי לא היה ברור דיו. על פי הוראת השעה, בתקופה שמשנת 2003 ועד ליום תחילתו של תיקון זה, יוכלו בני זוג לבצע חישוב מס נפרד עד לתקרה של 170,000 ש"ח ובלי שנמסרה על כך הודעה מראש לפקיד השומה.

◆ ביום 13.3.13 הונחה על שולחן הכנסת על ידי **70 חברי כנסת (!) הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (חישוב מס לבני זוג העובדים יחד), התשע"ג-2013.**

◆ ביום 1.2.2012 ניתן בביהמ"ש העליון פסק הדין [העקרוני בענין מלכיאל \(ע"א 8114/09, 8297/09, 1177/10 מלכיאל נ' פקיד שומה עפולה\)](#). ביהמ"ש העליון פירש את הפקודה וקבע, כי בכל מקרה בו קיימת תלות בין מקורות ההכנסה של בני הזוג, תחושב הכנסתם במשותף, זאת אף במקרים בהם גובה ההכנסה לא נבע משיקולי מס. ברם, על אף הפסיקה החד משמעית לגבי לשון הפקודה, ביהמ"ש העליון מציון, כי תוצאת פסק הדין מעוררת אי נוחות רבה ומכבידה על בני זוג שעובדים יחד ואף מתמרצת אותם לעבוד במקומות עבודה נפרדים או בחברות שאינן בשליטתן כדי להפחית את חבות המס שלהם. לפיכך, קורא בית המשפט למחוקק לבחון את ההסדר הקבוע בפקודה ואת תחולתו.

◆ מוצע, לשנות את נוסח הפקודה **לבטל את החזקה החלוטה שקבועה בסעיף 66(ד) ולקבוע**

פטור מדיווח על הכנסות מהשכרת דירות – האמנם ?

אברהם רוזנברג, עו"ד (יועץ מס)
גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

קרי, 30% מס התחלתי על סך של 4,040 ש"ח (=2,960-7,000).
 ◆ **כידוע, בהתאם להוראות סעיף 131 לפקודה, שכותרתו: "מי חייב בדו"ח", מי שחייב בהגשת דו"ח בהתאם לסעיף, חייב לכלול בדו"ח שהוא מגיש את כל ההכנסותיו מכל המקורות שהיו לו באותה שנה לגביה מוגש הדו"ח, לרבות הכנסות שהן פטורות ממס אם היו לו כאלה שכן, העובדה שהכנסה מסויימת פטורה ממס לא אומר בהכרח, כי היא גם פטורה מדיווח, נהפוך הוא.**
 ◆ **על אף הוראות סעיף 131 לפקודה, לפיו כולם חייבים בהגשת דו"ח, שר האוצר, בתוקף סמכותו מכוח סעיף 134א לפקודה, התקין את תקנות מס הכנסה (פטור מהגשת דין-וחשבון), התשמ"ח – 1988 (להלן: "התקנות"), תקנות הקובעות אילו סוגי הכנסות יהיו פטורות מדיווח. רשימת סוגי ההכנסות שמופיעה בתקנות לגביהם קיים פטור מדיווח, הינה רשימה סגורה.**
 ◆ **סעיף 2(א) לתקנות שכותרתו "פטור מהגשת דו"ח" אומר: "יחיד תושב ישראל שכל הכנסתו בשנת המס היתה הכנסה ממשכורת או הכנסה מדמי שכירות, או שהיתה הכנסת חוץ, הכנסה מקצבת חוץ, הכנסה מריבית, הכנסה מנייר ערך או הכנסה נוספת, או צירוף של כולן או חלקן, יהא פטור מהגשת דין וחשבון לפי סעיף 131 לפקודה".**

◆ **סעיף 1 לתקנות מגדיר הכנסה מדמי שכירות כך: "הכנסה מדמי שכירות ששולם עליה מס לפי סעיף 122 לפקודה ושסך כל ההכנסה ממנה בשנת המס לא עלה על הסכום הקבוע בתוספת ב'"; לאור האמור לעיל, עולה, כי ההכנסה מדמי השכירות היחידה שפטורה מדיווח בהתאם לתקנות הינה הכנסה מדמי השכירות **לפי המסלול השני**. כפועל יוצא, הכנסה מדמי שכירות לפי המסלול הראשון ו/או לפי המסלול השלישי חייבות בדיווח כמו כל הכנסה אחרת שחייבת בדיווח במסגרת הדו"ח השנתי ואין קשר להיותה של ההכנסה מדמי השכירות לפי המסלול השלישי כפטורה ממס, כדי לפטור את הדיווח עליה.**

◆ **המשמעות: על אף שההכנסה מדמי השכירות במסלול השלישי פטורה ממס - היא אינה פטורה מדיווח! לכן, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה, אי דיווח כאמור עשוי להוות עבירה פלילית לפי סעיפים: 216(6) לפקודה; 217 לפקודה; 220 לפקודה, עבירות בגינן רשות המיסים עשויה להגיש כתבי אישום בדרגות חומרה שונות.**

◆ **בפרקטיקה רשות המיסים לרוב לא עושה זאת, אולם לאור הגברת האכיפה והגבייה בימים אלה אין לדעת מה עוד נמצא באמתחתה של רשות המיסים.**

◆ **עוד יצויין, כי, לדעתנו, היות ורשות המיסים לא אכפה עד היום את חובת הדיווח על מי שמשכיר דירה למגורים ודמי השכירות שלו נמוכים מתיקרת הפטור, היה ורשות המיסים תחליט שכן לאכופף זאת, ותגיש כתבי אישום בגין אי הדיווח כאמור, נראה כי תעמוד לאותם נאשמים הטענה של "אכיפה ברגנית" (הגנה מן הצדק), לבטח בכתבי האישום הראשונים שיוגשו, ועונשם יהיה קל.**

◆ **אחת ההשקעות הנפוצות בשנים האחרונות הינה ההשקעה בנדל"ן. לא מעט מהציבור מעדיף, כי "הפנסיה" החודשית שלו תהיה – הכנסה מדמי שכירות ולא מקופת פנסיה.**

הוראות פקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה") מאפשרות לנישומים לבחור בין שלושה מסלולי מיסוי לגבי ההכנסות מדמי השכירות, כאשר, שני מסלולים מתוך השלושה חייב במס, אחד בשיעור מס מלא והשני בשיעור מס מוגבל של 10%. המסלול השלישי הינו מסלול של פטור ממס עד תיקרת הפטור, תיקרה המתעדכנת בכל תחילת שנת מס.

1. **מסלול מס ראשון** – הכנסה פסיבית. במסלול מס זה הנישום ידווח ויחוייב במס על ההכנסה מדמי שכירות לפי סעיף 6(2) לפקודה – כהכנסה פסיבית החייבת בשיעור מס התחלתי של 30% בהתאם לשיעור המס הקבוע בסעיף 121(א) לפקודה.

2. **מסלול מס שני** – בדיוק כמו מסלול המס הראשון אולם, במסלול המס השני ישנה אפשרות, המוגבלת בזמן, כי על ההכנסות מדמי השכירות ישולם מס של 10% בהתאם לסעיף 122 לפקודה, מס פיקס, אולם אפשרות זו מותנת בדיווח על מחזור ההכנסות ותשלום המס עד ליום 31.1. בשנה העוקבת.

3. **מסלול מס שלישי** – תיקרת הפטור. נישום שכל הכנסותיו מדמי השכירות למגורים הן עד תיקרת הפטור (נכון לשנת 2013: 4,980 ש"ח לחודש), יכול לבחור במסלול זה ובכך להנות מפטור ממס על ההכנסה מדמי השכירות.

◆ חשוב מאוד לדעת לגבי המסלול השלישי ! :

א. **תיקרת הפטור הינה תיקרת פטור חודשית ולא שנתי** - סעיף 2(א) לחוק מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה מהשכרת דירת מגורים), תש"ן-1990 קובע: " יחיד שהיתה לו בשנת המס הכנסה של דמי שכירות, יהא פטור ממס על הכנסה זו, ובלבד שלא היתה לו הכנסה מהשכרת דירות מגורים בסכום כולל העולה על 4,980 שקלים חדשים (להלן – התקרה) בשל חודש השכרה כלשהו בשנת המס; ". (מעודכן לשנת 2013)

ב. **תיקרת הפטור הינה תיקרת "מראה"** - גם מי שההכנסה החודשית שלו מדמי שכירות עוברת את תיקרת הפטור יכול להנות מפטור יחסי, פטור מוקטן, על הכנסה מדמי שכירות. הפטור המוקטן הינו נגזרת של הסכום שעבר את תיקרת הפטור, ואותו הסכום שעבר את תיקרת הפטור מקטין את תיקרת הפטור המקורית ובכך מתקבלת תיקרת פטור מופחתת.

◆ **דוגמא מספרית**: הכנסת דמי שכירות חודשית בסך 7000 ש"ח. סך של 2,020 ש"ח (=4,980-7,000) עובר את תיקרת הפטור ובכך קטנה תיקרת הפטור המקורית ל- 2,960 ש"ח (=4,980-2,020). דהיינו הפטור יינתן רק על 2,960 ש"ח (תיקרת הפטור המופחתת). בדוגמא זו, הנישום יהיה חייב בתשלום מס לפי המסלול הראשון,

מיסוי רווחי לווה כתוצאה מייסוף מטבע

ע"מ (י-ם) 11-11-22037 מגדניית הדר נ' פקיד שומה ירושלים
אמיר אבו ראזק, משפטן

לעניין ההסכם בין המערערת לבעלי המניות נטען, כי אין בהכרח סימטריה בין סיווג ההכנסה בידי בעלי מניות המיעוט לבין סיווגה אצל המערערת ואף אם ההכנסה בידי בעלי מניות המיעוט נחשבת הכנסה הונית, אין בכך כדי ללמד בהכרח על סיווג ההוצאה של המערערת כהונית.

♦ **לטענת המשיב**, הפיצול בין מכירת הזכויות במקרקעין לבין מכירת הזכויות מדמי השכירות נעשה על ידי המערערת עצמה אשר ביקשה להקטין בכך את תשלום מס המכירה ומס שבח. יש להתייחס לתמורה שניתנה בגין זכויות אלו כמעין הקדמת תשלום דמי השכירות, וכהכנסה פירותית שכן הסך הכולל שנקבע לזכויות השכירות שווה לדמי שכירות לתקופה קצרה. **לגבי הכנסות המערערת מתיסוף בשער המטבע**, טען המשיב כי יש לראות בעדכוני ההלוואות בעקבות התיסופים כהכנסות מימון גם לצורכי מס ועל כן חייבם במס. בסיכומיו הטעים ב"כ המשיב כי רווחיה של המערערת באים בגדרו של סעיף 1(2) לפקודה בהיות ההלוואה חלק מעסקיה השוטפים של המערערת ועובדה היא שהיא ניכתה הוצאות שעה שחל פירות בשקל והחזר ההלוואה גדל. לעניין ההסכם בין המערערת לבעלי המניות נטען, כי חייבת להיות סימטריה בין סיווג ההוצאה אצל המערערת לבין סיווג ההכנסה של כספים אלו אצל מניות בעלי המיעוט ועל כן יש להתייחס אליהם כהכנסה הונית גם ביחס למערערת.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים בפני כב' השופט דוד מינץ:

♦ הצדק עם המשיב במחלוקתו העיקרית עם המערערת, כי היה על המערערת לזקוף בין הכנסותיה החייבות גם את הכנסותיה כתוצאה מייסוף השקל לעומת היין היפני. כך גם, הצדק עם המשיב, כי היה על המערערת לשלם מס על הכנסותיה מהריבית (המוסכמת) שנצמחה לה מההלוואה שהעניקה למרל"ז. הדין עם המשיב גם בסיווג הפיצוי ששילמה המערערת לבעלי מניות המיעוט כהוצאה הונית ובאי הכרתו בהוצאות דמי הניהול להדר שיווק בשנות המס 2006 ו-2007 ובהוצאות התפעול בשנות המס 2008 ו-2009. מאידך, דינו של ערעור המערערת להתקבל בכל הנוגע לסיווג הכנסותיה ממכירת הזכויות מהסכמי השכירות בקניון כהכנסה הונית, כמו גם ערעורה באשר להשתתפות קנס הגרעון בכל הנוגע לאי דיווח על ההכנסות מייסוף השקל כהכנסה חייבת. **קנס הגרעון על שאר מחדלי המערערת יותר על כנו.**

תוצאה:

♦ הערעור נדחה. המערערת חוייבה בהוצאות בסך 100,000 ש"ח!

ניתן ביום 27.2.2013

ב"כ המערערת: עו"ד משה מזרחי ועמית קריגל

ב"כ המשיב: עו"ד קמיל עטילה

♦ המערערת מכרה חלקה בקניון ואת מניותיה בחברת ניהול בתמורה ל-31 מליון \$. במסגרת הדיווח של המערערת על העסקה לרשויות המס, היא פיצלה את התמורה למרכיביה השונים באופן הבא: סך של 16.5 מיליון ש"ח יוחס כתמורה עבור "מחוברים" הניתנים להפרדה; סך של כ-4.3 מיליון ש"ח יוחס כתמורה למניות המערערת בחברת הניהול; סך של כ-21.5 מיליון ש"ח יוחס כתמורה עבור המחאת הסכמי השכירות; והיתרה בסך של כ-88.5 מיליון ש"ח יוחסה עבור הזכויות במקרקעין. המערערת דיווחה למנהל מיסוי מקרקעין על מכירת הזכויות במקרקעין בתמורה לסך של 88.5 מיליון ש"ח במסגרת שומה עצמית.

♦ ביום 15.10.07 נכרת הסכם שומה בין המערערת לבין מנהל מס שבח לפיו יתווסף לשווי הזכויות במקרקעין שנמכרו גם שווי המיטלטלין באופן שסך התמורה בגין הזכויות הנמכרות יועמד על סך של כ-105 מיליון ₪. בעקבות הסכם השומה, פנתה המערערת למשיב וביקשה ממנו לתקן את שומתה העצמית באופן שמרווח ההון שהוצהר על ידה יופחת סך של 16.5 מיליון ש"ח שהוצהר כרווח הון ממכירת המיטלטלין, לאחר שתמורה זו סווגה כאמור, כחלק ממכירת הזכות במקרקעין. בשנת 2007 נכרת הסכם בין המערערת לבין בעלי מניות המיעוט שבה, מכוחו שילמה החברה לשני בעלי מניות אלו סך של כ-2.3 מיליון ש"ח אשר שולמו בנוסף למענק פרישה. כספים אלו דווחו בדוחותיהם האישיים כהכנסה הונית. הסוגיה העיקרית בערעור הייתה נטילת המערערת הלוואה בסך של כ-74 מליון ₪ שהוצמדה בעיקרה ליין היפני. כתוצאה מכך בשנים 2005-2007 נצמחו למערערת הכנסות חשבוניות בסך של כ-15 מיליון ש"ח מתיסוף בשל קיטון בערך השקלי של ההלוואה. המערערת רשמה הכנסות אלו בדוחותיה הכספיים כהכנסות מימון אך לא כהכנסות לצרכי מס. עובר לשנים אלו, במהלך השנים 2001-2005 נקטה המערערת בעמדה שונה ורשמה גם את ההכנסות שנוצרו לה כתוצאה מייסוף השקל אל מול היין היפני כהכנסות מימון גם לצרכי מס.

♦ **לטענת המערערת**, היא שילמה מס כפול בכל הנוגע למיסוי על הרווח ממכירת המיטלטלין. בעניין מכירת זכויותיה בקניון טענה המערערת כי אין המדובר בהכנסה פירותית כי אם בהכנסה הונית. המערערת הוסיפה כי עמדת המשיב בעניינה עומדת בסתירה לעמדת רשות המיסים לפיה יש לראות בהסכמי שכירות הנמכרים יחד עם מכירת מקרקעין כחלק ממכירת המקרקעין עצמם. לגבי הכנסות המערערת מתיסוף בשער המטבע, טענה המערערת כי הכנסתה אינה בגדר "הפרשי הצמדה" המחויבים במס לפי הוראת סעיף 4(2) לפקודת מס הכנסה. מה גם שההוצאות הקובעות חבות במס בגין הפרשי הצמדה, ובכלל זה הפרשי שער, מתייחסות אך ורק מנקודת המבט על הכנסותיו של המלווה שהוא בעל הנכס (הכסף) המצמיח לו הכנסה פירותית, ולא הלווה.

בקשה לפטור ממס שבח לצרכי העמותה
 ו"ע 12-12-20388 גליה אשואל נ' מנהל מיסוי מקרקעין ירושלים
 אינגה אייזנברג, עו"ד

בניהמ"ש המחוזי בירושלים – כב' הש' בדימוס משה רביד:

◆ ביהמ"ש קבע, כי דין הערר להידחות על הסף. המועד להגשת ערר, בהנחה שמדובר בהחלטה של המנהל בהשגה הוחמץ, כי ההחלטה ניתנה בחודש מאי 2012 ואין פלוני יכול בהגשת בקשה חדשה להאריך את המועד ללא הגשת בקשה להארכת מועד. על ההחלטה המקורית מחודש אוקטובר 2012 לא הוגש ערר ובכך החמיצה העוררת את המועד להגשת הערר. העוררת מנועה מלפנות לוועדה מהטעם שהחמיצה את המועד להגשת ערר על החלטה המשיב ממחוז המרכז מיום 11.11.2010. על החלטה זו הייתה העוררת צריכה להגיש ערר, אלא שהיא חדלה וישבה באפס מעשה. גם אם הייתה העוררת צולחת את המכשולים הללו, הייתה מעלה חרס בידה. מנהל מחלקת מוסדות ציבור אליו פנתה העוררת פעמיים אינו מנהל כמוגדר בסעיף 1 לחוק. מנהל מחלקת מוסדות ציבור לא מונה כמנהל לעניין חוק זה ולכן אין לוועדה סמכות לדון ולבקר את החלטתו. הערר הוא של העוררת ולא של העמותה, שהיא הזכאית, אם בכלל, לפטור.

◆ ביהמ"ש קבע, כי המהות הכלכלית של העסקה הייתה מכר של חלק מהמגרש לקונים. העובדה שהתמורה ניתנה לאחר זמן כתרומה לעמותה אינה מעלה ואינה מורידה, שכן לא הייתה מכירה ללא תמורה למוסד ציבורי. לפי דיני חוזים מכירה היא בין שני צדדים לחוזה לא בין מוכר, קונה ומוטב של המוכר. העמותה לא הוכרה כמוסד הציבורי בעת המכירה של חלק מהחלקה על ידי העוררת כנדרש בסעיף 61(ד)(ה) לחוק. גם העוררת מודה בכתב הערר, כי העבירה את תמורת המכירה רק לאחר שעמותה קיבלה הכרה לפיח סעיף 46 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). רשויות המינהל פועלות לפי חוקים שנחקקו ולא לפי הצעות חוק, שאין יודע אם יקבלו גושפנקה של הכנסת. יתרה מזו, הצעת החוק מדברת על מכירת דירת מגורים מזכה (המוגדרת בסעיף 49 לחוק) שקיבל מוכר שהוא מוסד ציבורי. לפיכך, גם אם היה מתקבל התיקון הוא לא היה חל על העוררת. לא העמותה היא המוכרת אלא העוררת. גם תתקבל הצעת החוק ואף אם הוראותיה היו עשויות לחול על העוררת, מה שאין כן כאמור, אין להניח שתהיה להצעת החוק תחולה רטרואקטיבית על עסקאות שהסתיימו ונחתמו.

תוצאה:

◆ הערר נדחה. ואף נרמז שהערעור היה ערעור סרק.

ניתן ביום 24.2.2013
ב"כ הצדדים: לא צויין

◆ לעוררת זכויות בעלות במקרקעין הידועים כגוש 4272 חלקה 54 בראש העין (להלן: "החלקה") בשטח של 1,500 מ"ר. על שליש מהחלקה בנוי ביתה של העוררת. העוררת ובעלה המנוח רכשו את החלקה בשנות השישים, ובנו על השטח הנוותר של החלקה בית כנסת, אשר נהרס בחודש מאי 2011. בשנת 1991 יזם בעלה של המנוח (להלן: "המנוח") הקמת עמותה בשם "ידע מראש" (להלן: "העמותה"), שתנהל את כספי בית הכנסת. בשנת 2006 קבלה העמותה חלקת אדמה ציבורית לבנות בית כנסת חדש. העמותה החלה לבנות את בית הכנסת תוך שימוש, בין היתר, בכספים שהמנוח הילווה לה. בשנת 2007 נפטר המנוח. המנוח ציווה על אשתו ובנו למכור 1,000 מ"ר משטח החלקה ולהעביר את התמורה מהמכירה לעמותה כדי להשלים את בניית בית הכנסת, שהיה במצב של שלד. בחודש פברואר 2009 מכרה העוררת 1,000 מ"ר משטח המגרש תמורת 950,000 ש"ח למשה אהרון ולאשר עובדיה. בחוזה המכר נאמר, כי התמורה תימסר להשלמת בית הכנסת. בית הכנסת החדש הושלם ומנוהל על ידי העמותה. המשיב חייב את העוררת לשלם מס שבח והשגה על כך נדחתה ביום 11.11.2010.

◆ ביום 20.5.2012 פנתה העוררת למחלקת המלכ"רים בבקשה ליתן לה פטור על שומת מס שבח, בטענה, כי כספי התמורה ממכירת חלק מהחלקה ניתנו לבניית בית הכנסת המשמש את הציבור. הבקשה נידחתה ביום 15.10.2012. ביום 14.11.2012 פנתה העוררת שוב למחלקת המלכ"רים וצירפה לבקשה את הצעת חוק מיסוי מקרקעין (להלן: "הצעת החוק"), על מנת לשכנע את המחלקה ליתן לה פטור. גם הבקשה החדשה נידחתה ביום 14.12.2012, לאחר הגשת הערר. בשתי הפעמים נידחתה הבקשה מאותם נימוקים, כי מי שמכרה את החלקה הייתה העוררת ולא העמותה, וכי גם אם העוררת הייתה מעבירה את החלקה לעמותה, העמותה הייתה צריכה להמתין חמש שנים על מנת לקבל פטור מתשלום מס שבח בהתאם לחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "החוק").

◆ העוררת מבקשת לקבל את בקשתה לפטור בהסתמך הצעת החוק, המבקשת לעודד הורשת דירות או חלקי דירות למוסדות ציבור. לטענת העוררת, יש לבחון את העסקה של מכירת חלק מהמגרש לפי תכליתה, שהיא העברת התמורה לבניית בית כנסת ולכן יש להעניק לה פטור מתשלום המס.

אשר לנימוק האחר לדחייה - טוענת העוררת, כי העמותה החזיקה בחלק מהחלקה יותר משנה. בנוסף העמותה הינה מוסד ציבורי מיום הקמתה בשנת 1991, עוד לפני שהוכרה וקיבלה פטור לפי סעיף 46 לפקודה, ביום 26.11.2011.

העיתון המקצועי לענייני מסים

חיוב מנהל חשבונות בגין הוצאת חשבונות פיקטיביות
 ע"מ 11-09-44962 חרבאוי נ' אגף מס ערך מוסף
 ירון הרוש, עו"ד

היה רשאי לעשות כן. ביהמ"ש דחה את טענת המערער כי לא היה מקום לחיובו בכפל המס בטרם הסתיים ההליך הפלילי בעניינו. הכלל הוא כי קיום הליך פלילי אינו מצדיק כשלעצמו עיכוב של הליך אזרחי באותו עניין (רע"א 854/97 לופטין נ' מוניקה תכשיטים, ע"א 2173/05 היועץ המשפטי לממשלה נ' B.G.Assistantce Ltd. החריג לכלל האמור הוא, כאשר נשקפת סכנה לפגיעה ממשית בזכויות היסוד של הנאשם בהליך הפלילי אינו מתקיים בעניינו, (ע"ש י-ס) 2071/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל המכס והמע"מ אינו התקיים במקרה הנדון. ביהמ"ש קבע כי במקרה זה די נהיר שהמערער היה שותף פעיל בהוצאות החשבונות הפיקטיביות. המערער הודה במסגרת חקירתו אצל המשיב כי ידע בזמן אמת שהחשבונות שהוצגו לו היו פיקטיביות. הוא אף הודה כי רשם בספרי החשבונות את החשבונות בידעו כי הן פיקטיביות ולשאלת החוקר מדוע ביצע זאת בניגוד לחוק השיב: "זאת עבירה שלי, ידעתי שאסור לי ובכל זאת ערכתי דוחות הכוללים את החשבונות שידעתי שהן פיקטיביות". בהזדמנות אחרת כשנשאל על הוצאת אישור על ניהול פנקסים לחברה ציין כי "לא חשבתי על זה באותו רגע אבל אני ידעתי שעשיתי מעשה לא חוקי". במשרדו נמצאו חשבונות ריקות של החברה חתומות על ידו, ובחקירתו אצל המשיב הודה כי הוא מילא בפועל חשבונות של החברה בעצמו. למעשה גם בחקירתו בבית המשפט ציין המערער כי כבר בחודש יוני 2005 הוא חשד כי החברה הינה חברה פיקטיבית, אם כי לדבריו רק בחודש מרץ 2006 הוא ידע זאת באופן וודאי. ברם, על אף החשד הוא המשיך להיות מנהל החשבונות של החברה. החשדות גם לא מנעו ממנו מלדרוש תשומות ממע"מ. ביהמ"ש לא מצא ממש בטענה כי המערער הופלה לרעה בכך שדווקא הוא חויב בכפל מס ולא שותפיו האחרים למרמה. גם אם עלה מעדותו של מר עוזי לוי, מנהל תחום ביקורת חשבונות אצל המשיב, כי המשיב פעל כנגד המערער משום שאותו הוא הצליח לאתר, אין בכך כל פסול. אכן, המשיב אינו יכול לחייב הן את המערער והן את החברה בכפל מס בגין אותה מסכת עובדתית (ע"ש ב"ש) 1510/03 בעניין אבו מדעים; ע"ש 1176/95 בעניין אילל) אך לא זו בלבד שהמשיב הצהיר במפורש כי אין בכוונתו לעשות כזאת, אלא שהוא הדגיש כי חייב את המערער בסך של כ-611,000 ש"ח בלבד ולא בסך המקסימאלי בסך של כ-1.2 מיליון ש"ח, אך משום שהוצאו הודעות קנס גם לשני שותפים אחרים של המערער במעשי המרמה.

תוצאה:

◆ הערער נדחה.

ניתן ביום: 4.3.2013

ב"כ המערער: עו"ד איוב חוסיין

ב"כ המשיב: עו"ד יעקב פינקלשטיין

◆ ערער על החלטת המשיב להטיל כפל מס על המערער בגין הוצאת חשבונות מס שלא כדין. המערער שימש כיועץ מס בחברת "פרח הגולן" (להלן: "החברה") אשר לטענת המשיב הייתה חברה פיקטיבית שלא ביצעה כל עבודה ו/או מתן שירות והיא שימשה אך בהפצת חשבונות מס פיקטיביות. המערער היה זה שהגיש את דוחותיה של החברה למנהל המכס והמע"מ. כנגד החברה, מנהלה, המערער ואדם נוסף הוגש כתב אישום בעבירות שונות **לפי חוק מע"מ, התשל"ו-1975** (להלן: "החוק"), ביניהן הוצאת חשבונות שלא כדין, ניכוי מס תשומות שלא כדין, הכנה וניהול של פנקסי חשבונות כוזבים ועוד (**ת.פ. 4330/09**). בד בבד, המערער חויב בתשלום כפל מס בסך כולל של 611,343 ש"ח לפי הוראות סעיף 50(א) לחוק. כנגד חיוב זה בכפל מס הוגש הערער.

◆ לטענת המערער, הוא שימש כמנהל חשבונות של החברה והוא אינו נמנה על בעליה. הוא גם לא היה "הרוח החיה" בחברה כטענת המשיב. הטענה כי הוא היה שותף למרמה ולהעלמת מס במסגרת תפקידו זה היא בגדר חשד וספקולציה בלבד. הוא חף מכל פשע וחפותו תתברר במסגרת ההליך הפלילי המתנהל כנגדו. לדבריו, הטלת הקנס נועדה לשמש את המשיב בהוכחת אשמתו בתיק הפלילי בדרך של הפעלת לחץ עליו להודות במעשים שלא עשה. הוא הוסיף כי כמנהל חשבונות לא מוטלת עליו כל חובה משפטית לבדוק ולתור אחר מידת נכונותן של החשבונות.

◆ מנגד טען המשיב כי המערער הודה במסגרת החקירות שנערכו לו על ידי מחלקת החקירות של המשיב כי היה מעורב במנגנון הוצאת חשבונות פיקטיביות ובהגשת דוחות כוזבים ודרישת תשומות פיקטיביות של החברה. בין החודשים יוני 2005 ויוני 2006, החברה הוציאה חשבונות מס פיקטיביות תמורת עמלה לחברות שונות. המערער מילא את הסכומים בחשבונות הפיקטיביות בכתב ידו. כך, למשל, מילא המערער חשבונות לחברת "אבו אלעז למסחר כללי בע"מ", אשר המערער שימש גם כיועץ מס שלה, בהיקף של למעלה מ-1,273,536 ש"ח בידעו כי מדובר בחשבונות פיקטיביות. חשבונות ריקות וחתומות של החברה שמולאו על ידו אף נמצאו במשרדו. המשיב ציין כי בחקירתו הודה המערער כי ידע שהחברה הינה חברה פיקטיבית וכי הוציא לחברה אישור על ניהול ספרים ביודעו כי החברה אינה מנהלת את ספריה כראוי וביודעו כי מעשיו הם בניגוד לדין. הנאשמים האחרים שהואשמו עמו במסגרת כתב האישום הפלילי אף הם את המערער בהודעותיהם. בנסיבות אלו יש להטיל על המערער את הסנקציה הקבועה בסעיף 50(א) לחוק.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים בפני כב' השופט דוד מינץ:

◆ בהתאם להלכה הפסוקה, ניתן לחייב בקנס גם אדם שהיה אחראי להוצאת חשבונות פיקטיביות אף שלא

פרשת "עבודה בעיניים" במגזר הרוסי

משרד חקירות מע"מ ירושלים בשיתוף עם מפלג הונאה ת"א חשפו פרשיית עוקץ במיליוני ש"ח, כשהקורבנות הם פועלים דוברי השפה הרוסית. מדובר בפרשת עוקץ רחבת היקף שראשיתה בשנת 2009, במהלכה גרפו לכיסם החשודים מיליוני ש"ח, תוך מסירת דיווחים כוזבים, רישום חשבוניות פיקטיביות, העלמת מס וניצול ציני וחסר רחמים כנגד פועלים קשי יום. ע"פ החשד בראש הרשת עומד אסיר פעיל בכלא שיטה ומסייעים לו אחיו ואמו וכן מספר חשודים נוספים, שה"כ 9 חשודים. עפ"י הודעת רשות המיסים, בחקירת הפרשה עלה, כי החשודים הקימו בשנת 2009 חברה בשם "סבלים חברת לוגיסטיקה והובלות בע"מ". חברה זו מציעה שירותי סבלות, הובלות, ניקיון וכד'. לאחר קבלת הזמנות עבודה, החברה, באמצעות קבלני משנה (חברות קש שהקימו החשודים), שוכרת עובדים באמצעות פרסומים במקומונים ובעלוני בשפה הרוסית, אשר מבצעים את העבודה במשך מספר שבועות ולעיתים חודשים. הכסף שמועבר מהלקוחות לחברת סבלים מועבר לכיסם של החשודים בעוד הפועלים נותרים ללא משכורת וללא מעסיק של ממש. קיים חשד גם לשימוש בחשבוניות פיקטיביות, תוך גריפת מיליוני ש"ח מבלי לדווח לרשות המיסים ותוך השארת הפועלים שנשכרו וביצעו עבודות פיזיות קשות ללא משכורת.

"אשנב לפרקטיקה" לחברי לשכת רוה"ח

בימים אלו עלה ה"אשנב לפרקטיקה" במתכונתו החדשה לאתר האינטרנט של לשכת רואי החשבון. ה"אשנב לפרקטיקה" הינו שירות לחברים אשר מטרתו לתת מענה מקוון ומהיר לשאלות וסוגיות מקצועיות בתחום חשבונאות פיננסית, ביקורת, ביקורת פנימית, תמחיר, מימון, מיסים והערכות שווי. תפעול האשנב הופקד בידי הסגל המקצועי של הלשכה, בראשותה של רו"ח רונית לרנר ראש הסגל המקצועי בלשכה, חבר הוועד המרכזי רו"ח אלי גולדשטיין, מנהל האשנב, ובעזרתו של רו"ח צבי פרידמן, אשר ירכז את הטיפול בשאלות בתחום המס. התשובות תינתנה במתכונת מספקת שאמורה לענות לצרכיו של השואל.

להלן קישור למכתב נשיא הלשכה ולמדור "אשנב לפרקטיקה" באתר האינטרנט של לשכת רו"ח:

[- למכתב הנשיא](#)

[- למדור "אשנב לפרקטיקה"](#)

"הכל זהב" אך לא הביקורות

במסגרת מבצעי "מעלמיים- משלמים" נערכו בשבוע האחרון מבצעים גדולים בניהולם של משרד מע"מ חיפה, ע"י מר איציק סוקמן, מנהל מע"מ ומס קנייה חיפה ופקיד שומה חיפה, בניהולו של מר יהושע חבר. במבצע הנוכחי לקחו חלק משרדים וכוחות נוספים, בניהם: מע"מ חיפה, טבריה, נצרת, עכו, בית מכס חיפה והיחידה הארצית לאכיפת הגבייה. משרד מע"מ חיפה, התמקד בענף הזהב וערך בשבוע האחרון ביקורות אצל עשרות בעלי עסקים בענף, מחיפה ומהקריות, בניהם: יצרנים, סיטונאים וקמעונאים. במהלך הביקורות נבדק תיעוד ראשוני, ניהול ספרים, ספירת מלאי ואופן ההתנהלות העסקית. בביקורת נמצאו ליקויים מהותיים בניהול ספרים בכ- 80% מהעסקים מענף הזהב שבוקרו. בעלי עסקים אצלם נמצאו ליקויים הוזמנו למשרד להמשך בקורת מעמיקה. בהמשך המבצע, הצטרפו לפעילות גם משרד פקיד שומה חיפה, וכ- 110 עובדי הרשות במחוז הצפוני יצאו לפעילות שטח, שכללה ביקורות ב- 150 עסקים במרכזי הקניות של חיפה, קריית אתא, קריית מוצקין, קריית ביאליק וקריית חיים. כמו-כן, בוצעו פעולות אכיפה במסגרתן נגבו מחייבי מס סך של כ- 3 מיליון ש"ח, תפיסת 9 כלי רכב וציוד עסקי של חייבים. בנוסף, התנהל מבצע בשיתוף משרדי השומה טבריה וצפת, שכלל גם פעילות גבייה ואכיפה - נגבו 13.5 מיליון ש"ח, ונתפסו 60 כלי רכב של חייבים. נערכו 372 ביקורות, ב- 12% מהביקורות נמצאו ליקויים בניהול ספרים וב- 10% לא נרשמו תקבולים. בנוסף נערכו ביום המבצע 49 ביקורות תומכות שומה בענפי המסעדות והמוסכים. 31 סרבני ניכויים הסדירות את חובותיהם, 87 הסדירו והגישו דוחות שנתיים ו- 27 הסדירו את המקדמות.

פקיד שומה חולון למען העיוורים

עובדי משרד פקיד שומה חולון הרצו בשבוע שעבר במועדון לעיוורים בבת ים בפני קהילת העיוורים בעיר. העובדים הסבירו לעיוורים באשר לזכויותיהם במס הכנסה, בין השאר, ניתנו הסברים בנוגע להחזרי מס ופטורים ואף הוצע להם להיעזר בעובדי המשרד, כשירצו לממש את זכויותיהם בעתיד. בנוסף, מתרומה כספית שהרימו עובדי המשרד נרכש מחשב טאבלט, לחוג המחשבים המתקיים במועדון. ההרצאה לעיוורים ורכישת הטאבלט בוצעו במסגרת פעילות המשרד למען קהילה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.